

μον βιβλίου ἐπεγραφομένου. • Άληθής εύδαιμονία, ήτοι
• βάσις πάσης θρησκείας. • Ο καὶ εἰς τὴν Δατινίδα φω-
νὴν δ αὐτὸς μετήνεγκεν, ἐν Βιέννη τῆς Αύστριας, 1791.

Ἔτερον βιβλίον καλούμενον « Αἰκατερίνα Β'. ήτοι Ιζο-
ρία σύντομος τῆς ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐν
• Νίζη καὶ Ταυρία Γραικοὺς ὅπ' αὐτῆς δειχθεῖσαι; εύνο-
• ας» αὐτόθι, 1792.

Βίς αὐτὸν ἀποδίδεται καὶ ἡ ἀνώνυμος μυθιστορία ή καὶ
καλούμενη, « Ἐρωτος ἀποτελέσματα. »

Τούρχει πρόσδες ἀνέκδοτος καὶ σύντομος αὐτοῦ φιλοσο-
φία. ήτις σώζεται παρ' ἔμοι.

632. Ψύλλας Γ. Λιθηναῖος. Εξέδωκε λεξικὸν τῆς
παλαιᾶς Ἑλληνικῆς γλώσσας εἰς τὴν σημερινὴν. Ἐν Λιθ-
ναις, 1836.

Σημ.: — Έκτὸς τῶν προταναφερομένων ἰδινάμεθα καὶ
ἀνταρέωμεν καὶ πολλοὺς ἄλλους λογίους, μάλιστα.

Αθανάσιον Ιωάννου Βογορίδην τὸν διδάσκαλον.

Τὸν Γόρδιον.

Ιαρίονα Κιγάλα, τὸν Κύπριον.

Ιάζωνον Μάνον τὸν ἐν Κωνσταντινούπολει διδάσκαλον.

Ιγνάτιον τὸν Μητροπολίτην Ούγγροβλαχίας.

Ιωάννην τὸν ἐκ Τυρνάβου Ιερέα.

Κυριακὸν Παπᾶ Ιωάννου τὸν διδάσκαλον.

Χρύσανθον τὸν διδάσκαλον. κ.τ.λ. κ.τ.λ. πλὴν μὲν γνωρ-
ζοντες ἀν δέδωσαν ή συνέγραψάν τι, παρελείψαμεν αὐτούς.

